

Pri reki.

Starček v širno reko gleda,
Ki pod njim bobni,
In čim bolj bobni, tem dalje
Starček v njo strmi.

„Teci, teci, reka glasna,
Teci v daljno plan,
Drznim tekom in šumljanjem
Spuščaj se v ravan!

Nič ne plaši te skalovje,
Strmi stas pečin,
Saj čez nje se z lahkim skokom
Dvigaš iz globin.

Vse se zdi ti zdaj mogoče,
Ko tako drviš,
In zato še z večjim hrupom
V širno plan hitiš.

Teci, teci, reka glasna,
Teci v daljno plan —
Saj pač vem, da te v ravnini
Slušal bom zaman.

Tudi jaz sem v mladih letih
Urno v svet hitel,
In zapreke in napotja
Zmagal slej vesel.

Tudi jaz sem takrat mislil,
Da bo slej takó,
A z mladostjo je življenje
Burno v vek prošlo.

Teci, teci, reka glasna,
Teci v daljno plan —,
Saj pač vem, da te v ravnini
Slušal bom zaman.“

Ciril Vuga.

LISTJE IN CVETJE.

Iz mojega spisovnika.

(Priobčil Ant. Maier.)

7. Valvazor.

Janez Bajkart Valvazor je bil rojen leta 1641. v Ljubljani. Spisal je zgodovino kranjske dežele z naslovom: „Ehre des Herzogthums Krain“. To delo, katero je pridobilo njegovemu imenu nesmrtnost, izšlo je v štirih debelih knjigah. V njih nam opisuje zgodovino imenitnejših krajev in gradov na Kranjskem, vero, jezik, šege in običaje slovenskega naroda. Vso imovino je žrtvoval preiskavanju in proslavljanju ljubljene domovine. Umrl je l. 1693. na Krškem.

Pregovori, izreki in pametnice.

(Zapisal A. K. Sezun-ov.)

36. Sila in reva nas vodita k spoznanju.
37. Pravi prijatelj, dober zdravnik.
38. Hočeš li dober postati, skušaj najpreje čute brzdati.
39. Povodna roža uspeva le v vodi.
40. S samo besedo se dolg ne plača.

41. Ceno blago — slabo blago.
42. Najpotrebnejše si išči z odprtimi perišči.
43. Potrpljenje nas pelje na krasne livade, Kjer rastó in zoré zlate nam nade.
44. Prijateljstvo popravljeno je skoraj nezdravljeno.
45. Kdor se prijateljev izogiba, ni dosti prida.
46. Malo upaj, dosti stori, Potrpi, da reč dozori.
47. Na srečo se zanašati, nikakor mi ne kaže; Že sto- in večkrat slišal sem, da sreča rada laže.

(Dalje prih.)

Odgovori na vprašanja v 11. listu:

26. Skušnja kaže, da rastline rastejo v temi bolj na dolžino in so jako tanke, le pri luči se redno razvijajo na vse strani. Osajni del rastline toraj hitrejše raste na dolžino, zato se rastlina nagiblje proti solncu, kakor se horizontalno položena korenina krivi proti zemlji.

27. Pod debelo luščino kostanja, boba itd., so zaprti razni plini (n. pr. zrak, vodni par), katere vročina raztegne, da si siloma iščejo izhoda, in ker ga nikjer ne najdejo, raznesó

luščino s tako močjo, da se sliši glasen pök. Zato se čisto mirno pekó taki sadovi, če se jim poprej koža nareže.

28. Več je vzrokov, da se ne spolnjujejo dobri sklepi. Najtehtnejši so ti-le: a) Sklepi niso že začetkoma dovolj trdni in odločni, zato jih lahko premaga vsaka skušnjavica; b) morda so preveč splošni, da ni na drobno in natanko določeno, kaj je opustiti, kaj storiti; c) včasih je sklepov preveč za jedenkrat; krščanska popolnost se dá doseči le polagoma, stopnjema; d) najbolj dobrim sklepom škoduje to, da se prehitro pozabijo; treba jih toraj

večkrat ponavljati; dobro je tudi, ako se za-pišejo ali na kako znamenje navežejo tako, da se nam o pravem času povrnejo v spomin; d) najnavadniji vzrok pa je pomanjkanje gorečnosti in dobrega duha.

Odgonetka uganke v 11. številki:

Knjiga.

Prav so jo uganili: Vabič Štefanija in Fanči, učenki v Žaleu; Zorko Franjo, Cimber Jakob, tretješolca v Ljubljani; Turek Tilka, Gartner Tinica, Klemenec M., učenke v Planini.

Vabilo k naročbi.

V toliko letih si je „Vrtec“ že tako utrdil zaupanje naše dobre mladine in vnetih mladinoľjubov, da ga nam ni treba šele v novo priporočati. Vendar je pa še vse premalo razširjen in v slovenskih družinah ne tako udomačen, kakor bi se mu spodobilo. Zato prosimo, naj bi mu naši dosedanji naročniki in prijatelji privabili še drugih podpornikov. Ta naša prošnja je tem nujniša, ker se bode čisti dobiček, če ga bo kaj, porabil za pre-koristno napravo „Pripravníški dom“.

Veseli nas, da se poleg starejših tudi mlajši slovenski pisatelji tako živo zanimajo za „Vrtec“ in „Angeljčka“. Radi bi jim naklonili še večje veselje s tem, da bi se njihovi vrli spisi še nekoliko bolj razširjali. Skrbeli bomo tudi, kakor do sedaj, za mične slike, zlasti iz mladinskega življenja; posebno pa za jedrnate sestavke razne vsebine, v vezani in nevezani besedi.

„Vrtec“ bode izhajal še dalje takisto, kakor doslej. Cena listu s prilogo vred ostane dosedanja: 2 gld. 60 kr., priloga „Angeljček“ se lahko dobiva tudi posebej in stane na leto samo 60 kr. (Na deset izvodov pod jednim zavítkom jeden po vrhu.)

Ob tej prilíki opozarjamo zlasti gospode slovstvenike na to, da je bila ob prekupu „Vrtca“ v kupni pogodbi izrečno povdarjena tudi pravica do spisov poprejšnjih letnikov. Ako se namreč preveč ponatiskuje, zgublja prvotno delo svojo ceno.

Naročnina in vsi spisi, namenjeni „Vrtcu“ in „Angeljčku“, naj se pošiljajo z naslovom: Anton Kržič, c. kr. profesor v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 76 (župnišče) ali pa krajše: Uredništvo „Vrtčevo“ v Ljubljani. V Ljubljani se naročnina tudi lahko oddaje v „Katoliški Bukvarni“.

Od poprejšnjih letnikov so pri g. Tomšičevi, sv. Petra cesta št. 6, po znižani ceni še na prodaj ti-le letniki: 1877, 1882—1893, jeden vezan 1 gld 50 kr., nevezan 1 gld. 20 kr., letnik 1894 pa stane vezan 2 gld. 60 kr., nevezan 2 gld. 30 kr. — Pri uredništvu pa se dobiva „Vrtec“ 1895 in 1896 s prilogo „Angeljček“ oboje vezano letnik po 2 gld. 60 kr.; samo „Vrtec“ vezan jeden 2 gld. 10 kr. in samo „Angeljček“ vezan jeden 50 kr.; „Angeljček“ I. in II. tečaj pa jeden 40 kr. — Ako se kupi hkrati več iztisov, se cena še primeroma zniža.

One p. n. naročnike, kateri še niso poravnali naročnine, prosimo, naj storijo to kmalu, ter naj se sploh blagovoli naprej plačevati naročnino, kakor je pri časnikih navada.

Urednik in založnik.

„Vrtec“ izhaja 1. dné vsacega meseca in stoji s prilogo vred za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr. — Uredništvo in upravništvo sv. Petra cesta št. 76, v Ljubljani.

Izdajatelj, založnik in urednik **Ant. Kržič**. — Tiskovila Katoliška Tiskarna v Ljubljani.

